

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת וילך

עכשיו ולדורות

משה רבנו, ערב פטירתו, מעביר את השרביט ליהושע:

"וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל חֲזַק וְאַמֵץ כִּי אַתָּה תָּבֹא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְתָּם לֵאמֹר לְתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחַלְנָה אוֹתָם" (דברים לא, ז).

בהמשך הפרשה הקב"ה מזרז בעצמו את יהושע במילים דומות:

"וַיֵּצֵא אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וַיֹּאמֶר חֲזַק וְאַמֵץ כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ" (שם פסוק כג).

אך יש הבדל דק בין מילותיו של משה למילותיו של ה'. משה רבנו אומר ליהושע "כִּי אַתָּה תָּבֹא אֶת הָעָם", ואילו ה' אומר לו "כִּי אַתָּה תָּבִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".

מבטו של משה רבנו מתמקד בהווה, בדאגה לעם ישראל בעת המעבר מידי לידי יהושע. המנהיג העליון הולך לעולמו, ועם ישראל זקוק עתה להנהגה שתלך איתו יד ביד. "תָּבֹא אֶת הָעָם" משמעו תבוא עם העם. משה רבנו שם את הדגש ב"ביחד".

מבט ה' הוא מבט לדורות. אין מדובר רק בדור העומד על פתחה של ארץ ישראל – מדובר בעם ישראל כולו, עם הקודש. כיבוש הארץ בידי יהושע איננו מאורע נקודתי אלא מהלך היסטורי מכונן לכל הדורות. תפקידו של יהושע הוא אפוא לקיים ולקדם את התהליך ההיסטורי, להביא את עם ישראל אל הארץ ולהנהיגו אל הנצח.

דברי משה רבנו הם עצה טקטית, דברי ה' הם אסטרטגיה – ושתי ההדרכות גם יחד חוברות זו לזו ומרכיבות יחד את התמונה השלמה.

שאול דוד בוצ'קו